

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011586
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fugerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8118011586.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Jurajom Fugerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.01.2023 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. X.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom C. D. XX, E. F.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 2Pv 484/17 zo dňa 14.8.2018, doručenej na Okresný súd Prešov dňa 20.8.2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin skresľovania údajov o hospodárskej a obchodnej evidencii podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona v súbehu s prečinom falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 22.3.2017 na Okresnom úrade v Prešove, katastrálny odbor, doložil k návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podanom dňa 18.11.2016 potvrdenie Obce Kapušany potvrdzujúce, že nadobúdateľ obžalovaný A. B. je príbuznou alebo blízkou osobou A. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. D. XXX/X, H. a I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. XXX/X, H., pričom s týmito osobami nikdy nebol v blízkom príbuzenskom vzťahu a toto potvrdenie zo dňa 9.3.2017 pod číslom 123/2017 údajne vydané Obecným úradom Kapušany nebolo reálne vydané a ani podpísané starostom obce Kapušany a ani zaevidované na Obecnom úrade Kapušany,

p r e t o ž e

skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala na Okresný súd Prešov dňa 20.08.2018 obžalobu na A. B. pre skutok, ktorého sa mal tento obžalovaný dopustiť tak, že dňa 22.3.2017 na Okresnom úrade v Prešove, katastrálny odbor, doložil k návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podanom dňa 18.11.2016 potvrdenie Obce Kapušany potvrdzujúce, že nadobúdateľ obžalovaný A. B. je príbuznou alebo blízkou osobou A. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. D. XXX/X, H. a I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. D. XXX/X, H., pričom s týmito osobami nikdy nebol v blízkom príbuzenskom vzťahu a toto potvrdenie zo dňa 9.3.2017 pod číslom 123/2017 údajne vydané Obecným úradom Kapušany nebolo reálne vydané a ani podpísané starostom obce Kapušany a ani zaevidované na Obecnom úrade Kapušany, pričom tento skutok prokurátorka v podanej obžalobe právne kvalifikovala

ako prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona v súbehu s prečinom falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.05.2019 obžalovaný po poučení o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v ustanovení § 257 ods. 1 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátorky kladie za vinu /vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/. Preto súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov a prečítaním obsahu listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že v danej veci sa cíti byť nevinný, nakoľko potvrdenie, ktoré predložil na katastrálnom úrade a bolo podkladom na povolenie zápisu zmeny vlastníckeho práva v jeho prospech obdržal na Obecnom úrade Kapušany od pracovníčky obecného úradu, ktorú stretol na chodbe úradu. Tá sa ho opýtala, v akej veci na úrad prišiel a on jej povedal, že potrebuje potvrdenie o príbuzenskom vzťahu ku kúpe pozemku. Ona sa ho opýtala, či je to veci príbuzenského pomeru pani D., na čo jej on odpovedal, že áno. Na to mu povedala, že potvrdenie môže vystaviť a že má obžalovaný prísť o hodinu, čo aj urobil a pracovníčka ho čakala pred úradom a odovzdala mu všetky jeho papiere, ktoré jej za tým účelom dal spolu s potvrdením. On jej predtým dal kúpno – predajnú zmluvu, návrh na vklad vlastníckeho práva a katastrálnu mapu. Žiaden doklad totožnosti jej nedával. Zároveň mu povedala, že za potvrdenie jej má zaplatiť sumu 20,- Eur, čo aj urobil, potvrdenie si od nej zobral a následne ho odovzdal na katastrálnom úrade. Žiadne potvrdenie o úhrade poplatku 20,- Eur nedostal a ani si ho nežiadal, pretože ako fyzická osoba ho nemôže nikde uplatniť a teda ho ani nepotreboval. Obžalovaný nevie, koľko pracovníčok má obecny úrad a túto pracovníčku videl prvý a posledný krát. Bola to žena v stredných rokoch a nič zvláštne na nej nebadal. Vo vzťahu k príbuzenským pomerom uviedol, že v roku 2015 sa oženil so J. I., ktorá je dcérou I. I. a tak, ako predložil krstný list, matka I. I. je v príbuzenskom vzťahu s rodičmi D., ktorí sú jej krstní rodičia. On ich považoval za príbuzné, resp. blízke osoby.

Svedok A. D. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný vybavoval všetky papiere potrebné na prevod pozemkov. Oni potrebovali peniaze a tie chceli získať predajom pôdy. Nakoľko sa naskytla situácia, tak tú pôdu predali. Jeho dedo bol krstný otec mame manželky obžalovaného. O inom pokrvnom príbuzenstve svedok nevie. Svedok tiež nevedel, že by pozemok mali ponúkať najprv na predaj družstvu. On žiadne materiály na kataster nepredkladal, pretože všetko vybavoval obžalovaný a on len tie papiere podpisoval. Išlo o pozemok za poľnohospodárskym družstvom a iných kupcov na túto pôdu nemali. K. D. je manželkou jeho brata a v tom čase pracovala na obecnom úrade.

Svedok I. D. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný sa prišiel spýtať, či by nepredali pozemok a nakoľko oni boli vo finančnej tiesni, tak s predajom súhlasili. Obžalovaný všetky doklady potrebné na prevod pozemku vybavil za nich a oni len tie dokumenty podpísali. Predtým obžalovaného nepoznal, len vie, že sú vzdialenejší príbuzný. Blížšie k príbuzenstvu a ani k jeho stupňu sa vyjadriť nevedel. Jeho manželkou je K. D., ktorá pracovala na Obecnom úrade Kapušany. Vie, kde sa reálne pozemok nachádza ale sporné potvrdenie nikdy nevidel.

Ako svedkyňu na tomto hlavnom pojednávaní súd vypočul L. M. N., ktorá vypovedala, že túto záležitosť nevybavovala a preto uvedenú listinu ani nepozná. Ona je štatutárnym zástupcom poľnohospodárskeho družstva Kapušany a v celej záležitosti sú zainteresovaní tak, že v zmysle vtedy platnej legislatívy a to zákona č. 140/2014 Z.z. boli povinní preverovať zákonný alebo nezákonný prevod pozemkov, keďže pôda je ich základným výrobným prostriedkom. V zmysle tejto legislatívy ich pracovníčka, ktorá bola poverená evidenciou pôdy a nájomných zmlúv na jej užívanie zistila, že došlo k prevodu parcely o výmere vyššej ako 20 árov bez toho, aby na to boli splnené zákonné podmienky. Uvedené si ako porušenie zákona preverovali na Obecnom úrade Kapušany, nakoľko k prevodu mohlo dôjsť len za predpokladu vydania potvrdenia o príbuzenskom vzťahu, ktorý vydáva obec. Starosta obce jej najprv telefonoval a potom ju aj osobne navštívil, kedy jej povedal, že na obecnom úrade nevidia vydanie žiadneho takého potvrdenia. To je všetko, čo vo vzťahu k tomuto prevodu pozemku urobili. Postupovali v súlade s novelou zákona, že prevod bez potvrdenia môže byť len na príbuzných v priamom rade. V prípadoch takého zistenia družstvo dáva podnet prokurátorovi na podanie protestu ale v tomto prípade tak neurobili, pretože to skĺzlo do trestnoprávnej roviny. Civilnú žalobu nepodávali a oni si len splnili oznamovaciu povinnosť. O kúpe pôdy rozhoduje predstavenstvo družstva ale muselo by dôjsť k dohode

s predávajúcim. Ak by bola dobrá cenová ponuka, pôdu by odkúpili ale neboli by ochotní zaplatiť sumu 1,- Euro za 1 m2.

Svedok I. I., bývalý svokor obžalovaného na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že by sa chcel obžalovanému ospravedlniť, pretože on ho požiadal o to, či by nepomohol rodine D. a z toho vznikol tento problém. O. D. od ich starých rodičov evidujú ako príbuzných a s pani K. D. dlhodobo asi 5 rokov pracoval aj na obecnom úrade, kde boli v dennom kontakte. Dedo bratov D. bol krstným otcom jeho mamy a ako povedal svedok, na dedine sa to berie ako príbuzenstvo. Táto rodina sa dostala do finančných problémov, kedy im hrozila dražba domu, o ktorej oznam bol asi 3 mesiace vyvesený na úradne tabuli obce. K. D. ho požiadala, či im nemôže zohnať niekoho, kto by im vedel pomôcť, lebo majú polia po starých rodičoch a družstvo im za nájom tejto pôdy dáva 30,- Eur a tretím osobám túto pôdu prenajíma za veľké peniaze, pričom niekedy mali aspoň z pôdy poľnohospodárske výnosy ale teraz od družstva nedostávajú okrem nájomného nič. Preto požiadal obžalovaného, ako svojho zaťa, či by mohol pomôcť finančne, lenže obžalovaný nechcel pomôcť touto formou. Tak sa s obžalovaným dohodli, že túto pôdu odkúpia a dajú tam karavan a budú k sebe bližšie. On potom obžalovaného a D. skontaktoval a už sa o to nestaral. Vie len, že obžalovaný pozemok kúpil za 4 krát vyššiu cenu než je trhová. Obžalovaný ho len požiadal, aký je postup pri kúpe takého pozemku. On na ulici stretol sekretárku starostu obce Kapušany pani A., ktorá mu povedala, aký je postup pri predaji pozemku. Svedok uviedol, že peniaze za predaj pozemku rodine D. pomohli.

Súd na hlavnom pojednávaní ako svedkyňu vypočul JUDr. Danielu Babilu, pracovníčku Katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov, ktorá vypovedala, že išlo o prevod poľnohospodárskych pozemkov v extraviláne obce nad 2000 m2, pričom zo spisu si pamätá, že sa tam robili nejaké opravy, pretože tam boli nejaké chyby v písaní a ešte sa skúmalo, či bol dodržaný postup podľa zákona č. 140/2014 Z.z. Za účelom opravy chýb prerušila správne konanie a vyzvala strany na ich opravu. V tom čase boli účinné ustanovenia zákona č. 140/2014 Z.z., ktorý stanovoval postup, ktorý bolo potrebné dodržať na prevod takého pozemku, pričom zákon poznal výnimky a to napríklad v prípade, ak bol nadobúdateľ zároveň aj spoluvlastníkom alebo ak bol nadobúdateľ blízkou osobou prevodcovi alebo ak bola nadobúdateľom osoba, ktorá je poľnohospodárom v danej obci. Rovnako tiež nie každý pozemok spadal pod režim tohto zákona, napr. záhrada alebo ak sa jednalo o pozemok, ktorý podľa územného plánu obce nebol určený na poľnohospodársku výrobu. Vtedy, ak aj mal pozemok nad výmeru 2000 m2, nebolo potrebné postupovať podľa tohto zákona. Keď dostane zmluvu o prevode takého pozemku, ona nevie, o aký pozemok ide a tieto skutočnosti jej musia zmluvné strany dokladovať. Pri tomto prevode jej bolo predložené potvrdenie obce o tom, že obžalovaný ako kupujúci je blízkou osobou s druhou zmluvnou stranou – predávajúcim A. D.. V zmysle zákona najskôr postačovalo čestné vyhlásenie ale v zmysle novely zákona z roku 2015 už bolo vyžadované potvrdenie obce. Svedkyňa uviedla, že katastrálny odbor bližšie uvedené potvrdenie neskúmal a aj na základe uvedeného potvrdenia povolil vklad vlastníckeho práva k pozemku na nadobúdateľa, ktorým bol obžalovaný. Svedkyňa uviedla, že v zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 20/2014 zo dňa 14.11.2018 bola v súvislosti s vyslovením protiústavnosti tejto časti zákona, pozastavená jeho účinnosť. V prípade prerušenia konania o povolení vkladu z dôvodu chýb je potrebné tieto chyby odstrániť, pričom vtedy požaduje občiansky preukaz. Nepamätala si, kto jej to potvrdenie doniesol a pre ňu to ani nie je podstatné. Kúpnu zmluvu po odstránení chýb považovala za platnú a preto vklad vlastníckeho práva povolila.

So súhlasom prokurátora a obžalovaného, súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2019 prečítal svedecké výpovede starostu obce Kapušany Ing. Jozefa Pribulu a pracovníčky Obecného úradu Kapušany Mgr. Lucie Marcinovej z prípravného konania.

Svedok L. I. F. v prípravnom konaní vypovedal, že o sfaľovaní potvrdenia obce sa dozvedel od predsedníčky poľnohospodárskeho družstva Kapušany pani N. a túto informáciu získanú od nej si pre istotu overil na Obecnom úrade Kapušany a to či obec predmetné potvrdenie vydala. Zistil však, že nie, nakoľko v ich evidencii nebola zaevidovaná takáto žiadosť, resp. ďalšie s tým súvisiace listiny. Následne si informáciu overil na katastrálnom odbore, kde mu poskytli kópiu potvrdenia a on opäť overoval toto potvrdenie. Následne nechal na obecnom úrade vymeniť zámky, signalizačné zariadenia a pečiatky a to z dôvodu, že podal trestné oznámenie a páchatel nebol doposiaľ známy. Podľa svedka potvrdenie nemohlo byť vydané bez toho, aby žiadosť o jeho vydanie bola zaevidovaná na obecnom úrade v ich internej evidencii, čo nebola. Potvrdil, že obec, ak sú splnené podmienky, takého potvrdenie vydáva a to po doručení potrebných dokladov a na počkanie. Všetky podozrenia, vrátane takýchto potvrdení

podpisuje iba on a v prípade jeho dlhodobej neprítomnosti jeho zástupca. Nemal vedomosť o tom, že bratia D. chcú predať pozemok. Vedel však o finančných problémoch tejto rodiny. Vedel tiež že PD Kapušany malo tento pozemok v nájme, pričom nešlo o stavebný pozemok. Poukázal na to, že obecná pečiatka je väčšia než na uvedenom potvrdení. Jednoznačne uviedol, že podpis na tomto potvrdení nie je jeho a toto potvrdenie on nepodpisoval.

Svedkyňa A. P. A. v prípravnom konaní vypovedala, že niekedy v roku 2016 ju v mieste jej trvalého bydliska navštívil I. I., ktorý bol v tom čase pracovníkom Obecného úradu Kapušany spolu so svojim zaťom – obžalovaným A. B.. Obžalovaného v tom čase videla prvýkrát a on sa jej pýtal na potvrdenie o príbuzenstve, ktoré potrebuje zdokladovať ku kúpe pozemku, ktorý kupuje od rodiny D.. Povedal jej, že potrebuje také potvrdenie a pretože aj iné obce také potvrdenie vydávajú. Ona mu na to povedala, že doposiaľ sa s tým potvrdením nestretla. Tiež obžalovanému povedala, že musí ísť so žiadosťou na obecný úrad za starostom. Tiež obžalovanému odporučila, že príbuzenský vzťah môže dokladovať dokladmi z matriky. O pár dní na to sa za ňou na obecný úrad dostavil pán I. s obžalovaným so žiadosťou o vydanie potvrdenia ale ona im povedala, že im nemá na základe čoho také potvrdenie vydať, pretože obžalovaného nepozná a nevie, koho je obžalovaný príbuzný. Obžalovaný jej začal vysvetľovať príbuzenstvo cez babku jeho manželky, na čo mu ona povedala, že to nie je príbuzenský vzťah, ak aby sa to ako príbuzenstvo bralo, tak len vo vzťahu k jeho manželke a nie k nemu. Preto by na kúpnej zmluve musela byť uvedená jeho manželka. Predmetné potvrdenie nevydávala ani ho nepodpisovala. Svedkyňa, ktorá na obecnom úrade vedie registratúru uviedla, že uvedené potvrdenie predložené katastrálnemu odboru obžalovaným nie je totožné so šablónou úradného listu, ktorá sa v roku 2017 podľa registratúrneho poriadku Obecného úradu Kapušany zmenila. V registratúrnom poriadku má pod poradovým číslom 123 obec evidovanú došlú písomnosť zo dňa 23.03.2017 zo spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., ktorá zaslala žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy. Taktiež v registratúrnom denníku zo dňa 09.03.2017 nemá Obec Kapušany nič zaevidované, čo znamená, že v ten deň nebola prijatá a ani vydaná žiadna písomnosť. Navyše 09.03.2017 bol štvrtok, ktorý bol v tom čase na obecnom úrade nestránkový deň a obecný úrad je v ten deň zatvorený. V roku 2017 nie je od obžalovaného zaevidovaná žiadna písomnosť a taktiež do hlavnej pokladne a ani do pomocných pokladní Obecného úradu Kapušany nebola v roku 2017 od pána I. a ani od obžalovaného prijatá platba vo výške 3,- Eurá, čo je platbou za vydanie tohto potvrdenia. Od 01.01.2017 sa zmenil aj registratúrny denník a od tohto dátumu bolo aj zmenené číslovanie listín, ktoré je teda na potvrdení nesprávne uvedené. Svedkyňa ďalej vypovedala ku konkrétnemu potvrdeniu v tom, že obec vždy píše o aké potvrdenie ide a nie len slovo potvrdenie. V potvrdení vždy píšu „Obec Kapušany..“ alebo „Obec Kapušany v zastúpení...“ a nie ako je uvedené v spornom potvrdení „Obec potvrdzuje...“. Nikto nikdy tiež na obecnom úrade nepíše za poštovým smerovým číslom čiarku, ako je uvedené v tomto potvrdení. V predmetnom potvrdení je tiež uvedené staré číslovanie listín 123/2017. Ak by číslo 123 bolo platné, v roku 2017 by sa podľa svedkyne písalo KY-23017/123-OCU. Okrem toho veľkosť pečiatky na uvedenom potvrdení nie je totožná s obecnou pečiatkou, ktorá je väčšia a tiež nesedí šírková veľkosť pečiatky. K dispozícii mala iba kópiu pečiatky. Ona žiadne potvrdenia nepodpisuje, pretože všetky podpisuje starosta obce. Rukou písané údaje do sporného potvrdenia, ktoré sú súčasťou vyšetrovacieho spisu dopisovala ona, keď sa to predkladalo k trestnému oznámeniu. O tom, že malo dôjsť k sfaľšovaniu potvrdenia sa dozvedela od starostu obce, ktorému to oznámila svedkyňa N..

Súd tiež v rámci dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní prečítal obsah príslušného spisu Katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov, ktorý obsahuje návrh na vklad vlastníckeho práva kupujúceho, ktorým bol obžalovaný k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. H., obec H., Okres Prešov – pozemok registra C, parc. číslo C-KN XXXX/XXX – druh pozemku – trvalý trávnatý porast o výmere 5105 m² (ďalej len „nehnuteľnosť“), ktorý okrem kupujúceho podávali aj predávajúci A. D. a I. D.. Súčasťou spisu je aj kúpna zmluva, ktorú uzavreli predávajúci A. D. a I. D., ako podieloví spoluvlastníci uvedenej nehnuteľnosti každý v jednej polovici a kupujúci, ktorým bol obžalovaný A. B., ktorej predmetom bola už vyššie v návrhu na vklad uvedená nehnuteľnosť. Na tejto kúpnej zmluve je uvedená oprava nesprávne uvedeného parcelného čísla, ktorá sa vykonala vpisom do zmluvy dňa 08.03.2017 oboma zmluvnými stranami. Uvedená zmluva bola podpísaná dňa 13.09.2016. Rozhodnutím Katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov číslo V-8226/2016 zo dňa 26.01.2017 bolo konanie o povolenie vkladu prerušené na dobu 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia a to z dôvodu chyby v uvedení parcelného čísla, neuvedenia dátumu uzavretia zmluvy a tiež toho, že nepostačuje čestné vyhlásenie ale je potrebné splniť podmienky v zmysle § 4 zákona č. 140/2014 Z.z. Následne je súčasťou spisu aj potvrdenie č.p. 123/2017 zo dňa 09.03.2017, v ktorom je uvedený text „Obec potvrdzuje, že osoba

kupujúceho A. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX je blízkou osobou v zmysle § 116, 117 OZ. osobám predávajúcim A. D., narodenému XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX H. a I. D., narodenému XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXXX XX H.“. Ďalej sa na listine nachádza podpis s uvedením podpisovanej osoby L. I. F., starosta obce. Súčasťou spisu je aj čestné vyhlásenie podpísané obžalovaným dňa 07.11.2016, ktorým ako kupujúci čestne vyhlásil, že je v blízkom príbuzenskom vzťahu s predávajúcimi A. D. a I. D.. Súčasťou spisu je aj geometrický plán, stav výmer a výpis z listu vlastníctva so zápisom predávajúcich A. a I. D. ako podielových spoluvlastníkov dotknutej nehnuteľnosti po jednej polovici a potom výpis z listu vlastníctva, z ktorého je zrejmé, že výlučné vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti na základe rozhodnutia číslo vkladu V 8226/2016 zo dňa 22.0.2017, ktoré je súčasťou spisu, svedčí vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti obžalovanému. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že bol povolený vklad k predmetnej nehnuteľnosti v prospech obžalovaného, ktorý sa tak stal výlučným vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti. Vklad bol v zmysle tohto rozhodnutia povolený dňa 22.03.2017 a týmto dňom toto rozhodnutie nadobudlo aj právoplatnosť a tým aj nastali právne účinky vkladu.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej v prípravnom konaní dňa 02.01.2019 obcou Žipov, v ktorej má obžalovaný trvalý pobyt vyplýva, že obžalovaný v obci žije s manželkou a dvoma deťmi. Jeho správanie na verejnosti je bezproblémové, zapája sa do rôznych aktivít organizovaných obcou, pomáha pri organizovaní športových hier pre deti a spolupracuje pri organizovaní stolnotenisového turnaja. Veľký podiel má aj na fungovaní futbalového klubu v ich obci. Alkohol a ani iné návykové látky vôbec nepožíva a je mu blízky šport. Veľa času venuje rodine. Medzi občanmi obce je obľúbený pre jeho ústretovosť a ochotu pomáhať.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zabezpečeného v prípravnom konaní vyplýva, že obžalovaný má evidovaných viacero priestupkov ale jedná sa výlučne o priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Z odpisu Registra trestov týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný.

Na základe týchto dôkazov súd rozsudkom zo dňa 03.10.2019 obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátorky oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Na podklade odvolania Okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 11.06.2020 sp. zn. 2To 15/2019 napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd uviedol, že argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k splneniu podmienok v posudzovanom prípade pre oslobodenie obžalovaného A. B. spod obžaloby pre časť právneho posúdenia skutku kladeného za vinu obžalovanému obžalobnom návrhu ako prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona si v celom rozsahu osvojil. Poukázal na to, že okresný prokurátor v rámci odvolacích námietok neponúkol žiadnu argumentáciu, ktorá by vecne správny záver okresného súdu o povinnosť súdu vždy skúmať trestnosť činu páchatel'a aj z hľadiska časovej pôsobnosti Trestného zákona, pokiaľ je to pre páchatel'a priaznivejšie, spochybnil. A preto po zákone zodpovedajúcej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona okresným súdom na ustálený skutkový stav predovšetkým vo vzťahu k zmene znenia ustanovenia § 4, § 5, § 6 zák. č. 140/2014 Z. z. o prevode vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku, (na podklade nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 33/2019 sp. zn. PL ÚS 20/2014 zo dňa 14.11.2018), dospel okresný súd podľa odvolacieho súdu k dôvodnému záveru, že pokiaľ súčasné znenie označeného právneho prepisu v čase rozhodovania súdu nevyžaduje na prevod vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku existenciu vzájomného vzťahu medzi predávajúcim a kupujúcim vo forme blízkej osoby, resp. osoby príbuznej podľa § 116, § 117 Občianskeho zákonníka, tak obžalovaný predložením v skutku opísaného potvrdenia o príbuzenskom pomere k predávajúcim nemohol naplniť žalovanú skutkovú podstatu trestného činu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona. V danom prípade ide o tzv. putatívny (zdanlivý) delikt - inak, tiež omyl právny pozitívny. Krajský súd sa však nemohol stotožniť so záverom okresného súdu, že z rovnakého dôvodu nemohol obžalovaný naplniť ani skutkovú podstatu prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, keď takéto potvrdenie predložil na katastrálny úrad. Podľa odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu obžalovaný nateraz zrozumiteľným spôsobom nevysvetlil, kto mu mal vystaviť uvedené potvrdenie o príbuzenskom pomere k predávajúcim, keďže len uviedol, že mu ho mala vystaviť pani v strednom veku pracujúca na obecnom úrade, ktorá už o ňom mala vopred vedieť, aj napriek tomu, že pritom išlo o potvrdenie pre úradné účely, za ktoré mal zaplatiť 20,- Eur. Súčasne z výpovede svedka A. D. a I. D. vyplýva,

že všetky podklady pre predloženie kúpnej zmluvy na katastrálny úrad vybavoval obžalovaný, oni len podpisovali príslušné listiny. Tiež platí, že svedok I. D. sa mal vyjadriť, že manželku obžalovaného prostredníctvom ktorej mali byť blízkymi osobami, ani nepoznal. Obaja posledne menovaní svedkovia tiež len v stručnosti opísali ich rodinný vzťah s manželkou obžalovaného tak, že ich dedo mal byť krstným otcom starej mamy manželky obžalovaného, a teda A. J. I. t. č. B.. Toto podozrenie potom dopĺňa aj výpoveď svedka I. I., ktorý vysvetlil motív tohto konania obžalovaného, ktorý chcel týmto vlastne pomôcť rodine D., ktorí mali mať v tom čase finančné problémy. Preto na požiadanie pani K. D., manželky svedka I. D., ktorá mala dlhé roky pracovať spoločne s I. I. na obecnom úrade, vlastne oslovil svojho zaťa - obžalovaného, či by nekúpil uvedené pozemky, s čím mal obžalovaný súhlasiť. Z takto uvedeného dokazovania podľa názoru krajského súdu sa javí ako dôvodné opätovne vypočuť obžalovaného a to v konfrontácii aj s výpoveďou svedkyne A. P. A., no predovšetkým s výpoveďou svedka L. I. F., ktorý na hlavnom pojednávaní ani vypočutý nebol, ako aj svokra obžalovaného I. I. a napokon aj doposiaľ vo veci nevypočutú K. D.. Z ich výpovedí totižto plynie, že boli v osobnom kontakte, keď sa bol svedok I. I., a v prvom prípade aj spolu s obžalovaným, informovať, aký je ďalší postup pri predkladaní listín a kúpnej zmluvy pre katastrálny úrad tak, aby boli splnené podmienky vzájomného príbuzenského vzťahu medzi obžalovaným ako kupujúcim a predávajúcimi A. a I. D.. Doplnením dokazovania v tomto smere by sa mal podľa odvolacieho súdu okresný súd pokúsiť stotožniť osobu, ktorá skutočne mala toto potvrdenie obce vydať, ktoré ale podľa vyjadrení starostu tak, ako je opísané v trestnom oznámení, nemalo byť vystavené pracovníkom obecného úradu a nemalo byť ani starostom podpísané. Odvolací súd poukázal na to, že k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky „dosiahnuteľné“ dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach ako aj v súhrne správne zhodnotí a to tak, aby sa samotné hodnotenie nevymykalo pravidlám logiky a zásadám hodnotenia dôkazov. Taktiež podľa odvolacieho súdu platí, ak by na základe vykonaného dokazovania a následným hodnotením dôkazov v intenciách doposiaľ uvedeného, dospel súd prvého stupňa k záveru, že v danom prípade ustálený skutkový stav a jeho právne posúdenie ako prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, bolo konaním obžalovaného A. B. naplnené, sú podľa názoru krajského súdu pre daný prípad plne splnené podmienky pre hodnotenie závažnosti konania obžalovaného v súlade so základnými kritériami upravenými v ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona a teda, či závažnosť konania obžalovaného je vôbec nepatrná a dosiahla takú intenzitu, aby bolo možné konštatovať, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti, resp. či nie sú splnené podmienky preto, aby konanie obžalovaného bolo posúdené iným orgánom ako priestupok (§ 280 ods. 2 Trestného poriadku).

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.05.2022 obžalovaný v súvislosti so zmenou v osobe samosudcu, ku ktorej došlo prijatím Dodatku č. 3 k Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov na rok 2022 vyslovil, že so zmenou nesúhlasí, a preto súd v zmysle § 277a ods. 1 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie odznova. Súd však so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal v zmysle § 277a ods. 3 Trestného poriadku zápisnice o výsluchu obžalovaného a svedkov vykonané na hlavných pojednávaniach vedených pred predchádzajúcim samosudcom a tiež nanovo vykonal dokazovanie všetkými listinnými dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní. V súlade s právne záväzným pokynom odvolacieho súdu opätovne vypočul obžalovaného a svedkov A. P. A., L. I. F., I. I. a K. D. a tiež z vlastnej iniciatívy poukazujúc na ustanovenie § 2 ods. 11 Trestného poriadku vypočul aj všetky pracovníčky Obecného úradu Kapušany, ktoré v čase vydania sporného potvrdenia na obecnom úrade pracovali a to za účelom potvrdenia alebo vyvrátenia obrany obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.05.2022 vypovedal, že toto potvrdenie mu vydala predpokladá že pracovníčka obecného úradu, teda osoba na chodbe obecného úradu, ktorej sa opýtal, či mu takéto potvrdenie môže byť vydané a ona mu ho vydala. Bol vyzvaný touto pracovníčkou, aby sa dostavil na obecný úrad asi o dve hodiny, kedy ho čakala na chodbe, vydala mu toto potvrdenie za poplatok 15,- alebo 20,- Eur ale to si už presne nepamätá a to bez potvrdenia o zaplatení poplatku. Obžalovaný ju opísal ako ženu vo veku medzi 45-50 rokov, nižšej silnejšej postavy ale nejaké zásadné črty nevedel uviesť. Na obecnom úrade bol vtedy prvýkrát. So svokrom I. I. navštívili pracovníčku úradu a boli sa informovať ohľadom potvrdenia. Odvtedy na Obecnom úrade v Kapušanoch nebol. Uvedené potvrdenie potreboval za účelom kúpy poľnohospodárskej pôdy. Vo vzťahu k osobám A. D. a I. D. je v príbuzenskom pomere, hoci s nimi priamo o predaji pozemku nerokoval ale rokoval s pani K. D., ktorá je sesternica jeho bývalého svokra I. I.. Obžalovaný sa k príbuzenskému vzťahu vyjadril, že starí rodičia jeho svokra a K. D. boli prvostupňoví bratrance, o čom predkladal aj tlačivo z farského úradu z Kapušian. Motívom jeho konania bola snaha pomôcť rodine D., ktorá sa dostala do finančných problémov a K.

D. hrozila amputácia nohy, takže za tejto situácie realizoval kúpu pozemku a bral ju ako pomoc. Toto potvrdenie použil na katastrálnom odbore k návrhu na prevod pozemku, ktorý aj následne nadobudol do vlastníctva. Potvrdenie, ktoré mu dala pani na obecnom úrade, si prezrel a bol na ňom podpis starostu obce. Podľa obžalovaného celá iniciatíva kúpiť predmetný pozemok vznikla z rozhovoru so svokrom do akej situácie sa rodina Čisáriková dostala. Jeho svokor bol z toho dosť nešťastný a poprosil ho, či by nenašiel nejakú cestu ako im pomôcť. Ako riešenie ich napadlo, resp. svokor to navrhol, že rodina Čisáriková vlastní ornú pôdu, ktorú by mohol kúpiť za pre neho nevýhodnú cenu, lebo orná pôda v tom čase v obci Kapušany vychádzala 15 centov za 1 m² a on zaplatil kúpnu cenu zodpovedajúcu 1 Euro za m². Ak by rodine D. požičal peniaze, pri ich finančnej situácii by mu ich nemohli vrátiť a kúpou pozemku mu išlo o to, aby aspoň niečo mal za tie peniaze. Peniaze naspäť by nedostal lebo na rodinu Čisárikovú bola uvalená exekúcia na celý dom a tou kúpou sa podarilo odvrátiť hrozbu exekúcie. Ako pomoc rodine tiež u seba zamestnal dvoch synov K. D.. Niekoľko dní alebo týždňov pred tým, než mu bolo vystavené to potvrdenie, sa bol informovať, ako postupovať v tejto veci lebo nikdy predtým poľnohospodársku pôdu nekupoval. Tak ho svokor, ktorý tiež pracoval na obecnom úrade zobral za pracovníčkou obecného úradu, ktorú pozná, aby im povedala, ako majú postupovať a aké tlačivá sa vydávajú. Boli u nej pred jej rodinným domom a na obecnom úrade za ňou neboli. Rozhovor trval 3-5 minút, kedy im povedala, aké tlačivo je potrebné na prevod a že obec také tlačivo vydáva na základe potvrdenia o príbuzenskom vzťahu. Pokiaľ by bol v príbuzenskom vzťahu, pracovníčka povedala, že tlačivo o potvrdení o príbuzenskom pomere mu môže obec vydať. Za starostom obce nikdy predtým a ani potom nebol a pracovníčka im len poskytla informáciu ale žiadne tlačivo a ani potvrdenie im nevydávala. Vo vzťahu k stretnutiu s pracovníčkou na obecnom úrade obžalovaný uviedol, že išiel na obecný úrad za účelom získania toho potvrdenia a náhodne stretol na chodbe pani, ktorú oslovil a povedal jej, čo potrebuje a že kupuje od pani D. pozemok a potrebuje tlačivo. Na to ona identifikovala pani D., ktorá v tom čase na úrade upratovala a povedala, aby jej ukázal, čo má a on jej dal papiere a to kúpnopredajnú zmluvu a tlačivo z farského úradu a tiež jej povedal, o ktorý pozemok sa jedná. Ona mu na to odvetila, že sa má zastaviť o dve hodiny. Nepamätá si presne ale mohlo to byť okolo obeda, keď opäť prišiel na obecný úrad a tá žena ho čakala na chodbe. Potvrdenie mala v obale a na jeho otázku ohľadom platenia, povedala, že má zaplatiť 15,- alebo 20,- Eur. On jej dal peniaze v hotovosti na chodbe, vzal tlačivo a odišiel. Zároveň mu s potvrdením vrátila všetky jeho doklady, ktoré jej za účelom vydania potvrdenia predtým dal. Svokor bol v tom čase obecný pracovník, ktorý sa staral o údržbu ciest, vykonával manuálnu prácu a on ho tým nechcel zaťažovať lebo nevedel, či by mu s tým svokor vedel pomôcť. Z rovnakého dôvodu neoslovil ani K. D., ktorá v tom čase na obecnom úrade pracovala ako upratovačka. Kúpnu cenu za predaj pozemku zaplatil v hotovosti K. D. na záhrade ich rodinného domu.

Na tomto hlavnom pojednávaní bol znovu ako svedok vypočutý I. I., bývalý svokor obžalovaného, ktorý vypovedal, že pracoval na Obecnom úrade v Kapušanoch ako šofér - údržbár a kolegyňa, jeho vzdialená príbuzná K. D. pracovala na obecnom úrade ako správkyňa budovy, upratovačka a pod. V tom čase bola vyhlásená exekúcia na jej doma a keďže vlastnili pozemky pod hradom, K. D. sa ho pýtala a doslova ho prosila, či nevie nájsť nejakého kupca ohľadom predaja týchto pozemkov, aby si zachránili bývanie. On oslovil obžalovaného, aby skúsil niečo poriešiť. A potom to už riešil obžalovaný s D. a vie, že obžalovaný pozemok kúpil ale on už pritom nebol. Raz alebo dvakrát boli za pani A., raz boli vonku pred jej domom a raz boli za ňou na úrade, kde sa rozprávali o tom, aký je postup pri prevode pozemkov. Nevie však, čo im povedala, on ju len kontaktoval ako osobu, čo robí na obecnom úrade na matrike. Sám za pani A. a ani vtedajším starostom obce Kapušany v tejto veci nebol. Potvrdenie o tom, že je obžalovaný príbuzný A. a I. D. nevidel, on len zabezpečoval potvrdenie z farského úradu, že D. boli krstní jeho mamy a na dedine sa to berie ako rodina. K rodinnému príbuzenstvu obžalovaného k A. a I. D. sa svedok vyjadriť nevedel. O exekúcii na rodinný dom D. mu povedala K. D. a tiež bol vyvesený oznam na obecnej tabuli o dražbe domu. Čisárikovcov považuje za svoju rodinu a zúčastňoval sa aj spoločných rodinných oslavách.

Súd tiež ako svedka na hlavnom pojednávaní vypočul vtedajšieho starostu obce Kapušany Ing. Jozefa Pribulu (starosta od roku 2016 do roku 2018), ktorý vypovedal, že prvý impulz tejto veci podala pani N. z PD Kapušany, ktorá bola v tom čase predsedníčkou tohto poľnohospodárskeho družstva. Kontaktovala ho s tým, že vraj podpísal nejaký list, kde v tom liste bolo konštatované, že obžalovaný je v príbuzenskom vzťahu s predávajúcim s tým, že najprv mali predávajúci ponúknuť na predaj pozemok družstvu. On jej povedal, že o tom samozrejme nič nevie a rozhodol sa, že si to pôjde overiť na kataster, kde mu predložili kópiu potvrdenia, že obžalovaný je v príbuzenskom pomere. Potom toto potvrdenie v jeho kópii vzal na obecný úrad a nechal u sekretárky pani A. preveriť, či obec takéto potvrdenie eviduje, resp. či ho podpisoval. Bol však presvedčený o tom, že toto potvrdenie nepodpisoval ale pre istotu to

chcel vedieť. Po vzájomnej diskusii s pani A. to vyhodnotili, že potvrdenie obec týmto štýlom nepíše. V tom čase bolo nejaké nové usmernenie, kde sa nedáva dvojbodka alebo sa dáva pomlčka, pričom tam boli aj ďalšie veci, ako sa majú písať potvrdenia. Zároveň nechal preveriť v knihe došlej pošty, či od nich takýto list odišiel pod číslami, ktoré boli na tomto potvrdení a zistil, že takého potvrdenie z ich úradu neodišlo a nebol zaplatený ani poplatok za vydanie takéhoto potvrdenia. Okrem toho si overili, že pečiatka na tomto potvrdení je rozmerovo iná, ako pečiatka ktorú používa obec. Svedok zdôraznil, že za jeho pôsobenia vo funkcii starostu takého potvrdenie vydané nebolo. Ako starosta má k dispozícii aj podpisovú pečiatku, ktorú používala sekretárka pani A. a ešte mal aj inú pečiatku, ktorú používal na iné účely, napríklad na zmluvy. Na Obecnom úrade Kapušany sa zmluvy evidovali do knihy, kde sa evidovali vydané listiny a aj kniha došlej pošty. Každý list, ktorý prišiel do pošty, dostal svoje číslo a to bolo zapísané. Keď odchádzali listy z úradu, tie rovnako mali svoje poradové číslo, ktoré sa do knihy zapísalo. Na to sú smernice a registratúrny poriadok, ktorý musia dodržiavať. Ako starostu obce ho obžalovaný alebo niekto iný v súvislosti s prevodom predmetného pozemku nekontaktoval. Tento typ agendy mala v tom čase na starosti pani A.. Okrem toho uviedol mená iných pracovníčok obecného úradu, ktoré v tom čase na obecnom úrade pracovali. Svedok nevedel nič uviesť o rodinných alebo príbuzenských pomeroch rodiny D.. Po nahliadnutí do kópie potvrdenia na čísle listu 4 vyšetrovacieho spisu potvrdil, že na ňom nie je jeho podpis ale potvrdil správnosť identifikačných údajov obce uvedených v päte potvrdenia ako aj, že na potvrdení je pečiatka obecného úradu o došlej pošte. To, že podpis nie je jeho vyvodzuje z formy napísaného listu lebo také listy mu nikto nemohol dať na podpis. Okrem toho v tej veci robil na základe vlastnej iniciatívy šetrenie a oblúky jeho podpisu sú iné vo vrchnej a spodnej časti podpisu. Je to ľahko napodobiteľný podpis. Okrem toho ich pečiatka je rozmerovo väčšia ako je pečiatka na potvrdení. Pečiatky na jednotlivých oddeleniach mali číslo ale táto pečiatka to číslo nemala. Rukou písaný text na potvrdení dopisovala dodatočne pani A.. Svedok potvrdil, že ak by bolo potvrdenie vydané osobne na počkanie, aj takéto by sa evidovalo v knihe došlej a vydanjej pošty. Podľa neho toto potvrdenie nebolo vydané na obecnom úrade. Na katastrálnom odbore bol za vedúcim a potvrdenie mu priniesla pracovníčka. Toto potvrdenie mu na katastrálnom odbore vydali na základe toho, že si chceli overiť, či takýto list obec vydala a kto ho napísal s tým, že to konzultoval na polícii. Svedok potvrdil, že podpisoval osobne všetky dokumenty a to na 99% a len keď bolo niečo súrne, tak to podpisoval jeho jediný zástupca.

Svedkyňa P. A. na tomto hlavnom pojednávaní vypovedala, niekedy v roku 2016 v letnom období, kedy na presný dátum si nespomína, bol za ňou doma pán I. spolu so svojím zaťom pánom B. a rozprávali sa spolu na dvore s tým, že potrebujú vydať potvrdenie, že sú v príbuzenskom vzťahu s rodinou D. a potrebujú to ku kúpe pozemku. Ona im vravela, že takéto potvrdenia sa vydávajú, pretože vlastník pozemku môže tento predať len príbuznému alebo cudziemu pod podmienkou, že osloví poľnohospodárske družstvo, či nemá záujem o ten pozemok. Zatiaľ také potvrdenie nevydávali pretože ešte taký prípad nemali a preto im povedala, že musia prísť na obecný úrad. Ona ich osobne nepoznala a povedala im, že nemá na základe čoho potvrdenie vydať, lebo potrebuje podklad, že je obžalovaný v príbuzenskom vzťahu k predávajúcim. Odporučila im, že najlepšie bude, ak pôjdu na matričný úrad a nech si to dokladujú matričnými dokladmi, ako sú rodné listy a sobášne listy. Potom sa pýtala, v akom je obžalovaný príbuzenskom vzťahu a obžalovaný jej povedal, že príbuzná je jeho manželka cez svoju babku. Tak obžalovanému povedala, že on vôbec nie je príbuzný, že príbuzná je jeho manželka, ak vôbec. Potom prišiel obžalovaný za ňou na obecný úrad a ona mu zasa povedala a že mu nemá na základe čoho vydať takéto potvrdenie, že nemám žiaden podklad k tomu a osobne ho nepozná. O predmetnom potvrdení sa dozvedeli od pani N., to je predsedníčka PD Kapušany, kedy ona volala pánovi starostovi, či vydali potvrdenie o príbuzenskom vzťahu, keďže takéto potvrdenie figuruje na katastrálnom úrade a že takéto potvrdenie na katastrálny úrad dal obžalovaný v súvislosti s prevodom pozemku. Pán starosta sa jej pýtal, či takéto potvrdenie vydali a ona mu povedala, že boli za ňou a obžalovaný chcel takéto potvrdenie, ale ona to zamietla. Následne šiel pán starosta na katastrálny odbor, aby si preveril, či tam takéto potvrdenie je a potom, keď jej ukázal fotokópiu tohto potvrdenia, tak videla nezrovnalosti. Ešte v roku 2016 mali školenie k registratúre s riaditeľkou Štátneho archívu v Prešove a menila sa šablóna listov, hlavne písanie spisových čísiel. Číslo sa niekedy písalo spis / (lomené) rok a zmenilo sa to, že najprv sa dáva skratka obce - oni dávali KI potom je – (pomlčka) rok / (lomené) číslo spisu – (pomlčka) OcÚ a – (pomlčka), ak je poradové číslo. Písomnosť keďže bola vydaná v roku 2017, nemala takéto náležitosti ako mala mať, ale mala náležitosti evidencie písomnosti z roku 2016. Taktiež sa pozrela na číslo, pod akým mala byť písomnosť vydaná a prekontrolovala si to podľa podacieho denníka, pod ktorým majú evidované toto číslo a pod týmto číslom bola evidovaná úplne iná vec. Taktiež ani vedľajšie čísla neboli podobné a vydané na meno obžalovaného. Potom si overila

potvrdenie podľa dátumu v denníku a ani v tom dátume nemali evidovanú žiadnu písomnosť, a to ani došlú a ani odoslanú. Dokonca má dojem, že ten dátum vydania potvrdenia bol štvrtok a vo štvrtok majú neutránkový deň. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď vydávajú potvrdenie, vždy uvádzajú, v akej veci sa potvrdenie vydáva a tam bolo len napísané strohé potvrdenie, nie uvedené aj v akej veci je vydávané. Takisto text vždy začínali „Obec Kapušany potvrdzuje ...“ alebo „Obec Kapušany v zastúpení starostom obce ...“ a v tom liste bolo napísané „Obec potvrdzuje ...“. Starosta mal jednoduchý podpis ale nebol celkom totožný s jeho podpisom na potvrdení. Preto pán starosta išiel za grafológom, či je tam zhoda a tento povedal, že podpis na potvrdení nie je totožný s jeho ale nakoľko má starosta dosť jednoduchý podpis, nedá sa to presne určiť. Taktiež si všimla, že pečiatka bola síce v znení, v akom majú pečiatku oni na úrade ale nebola presne rovnaká veľkosť písma, pričom tá pečiatka na tom potvrdení bola väčšia alebo menšia ako ich pečiatka, určite ale nebola zhodná. Obec potvrdenia vydáva s tým, že ona ich spisovala a starosta ich podpisoval. Obec nemá podpisovú pečiatku. Svedkyňa nevedela povedať, koľko pečiatok obec mala ale bolo ich viacero. Potvrdila, že K. D. pracovala na obecnom úrade ale nebola administratívny pracovník a mala na starosti upratovanie a bola správkyňa budov obce. Rukou písané zápisy na potvrdení, ktoré je vo vyšetrovacom spise vykonala ona keď dávali trestné oznámenie a toto potvrdenie predkladali k trestnému oznámeniu.

Súd tiež opätovne vykonal všetky listinné dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní pred pôvodným samosudcom a doplnil dokazovanie ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré vykonané neboli a ktorých vykonanie považoval súd za dôležité. Súd oboznámil obsah trestného oznámenia, ktoré podal dňa 06.07.2017 starosta obce Kapušany, v ktorom popísal tie skutočnosti, ktoré vyplynuli aj z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. V prílohe trestného oznámenia predložil sporné potvrdenie, ktoré je zhodné s tým, ktoré je súčasťou spisu katastrálneho odboru s výnimkou, že sú v ňom rukou dopísané vpisy. Okrem toho súd v rámci dokazovania prečítal obsah potvrdenia o funkčnom využití pozemku zo dňa 19.10.2016, z ktorého vyplýva, že E. H. potvrdzuje, že pozemok E-KN 1416/114 k.ú Kapušany sa v zmysle územného plánu obce nachádza v lokalite plochy poľnohospodárskej pôdy. V budúcnosti pri zmene územného plánu je možnosť požiadať o zmenu na stavebné pozemky. Z príjmového pokladničného dokladu č. 379/16 vyplýva, že I. I. zaplatil do pokladne sumu 3,- Eurá za vydanie potvrdenia. Z evidenčnej knihy obce vyplýva, že pod poradovým číslom 123 je žiadosť spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. o vykonanie zrážok zo mzdy u A. Q.. Súd tiež oboznámil výpis dochádzky, z ktorej vyplýva, že v tom čase na obecnom úrade pracovali pracovníčky A. I. R., A. I. G., L. K. K., A. S. O., T. L. M., A. A. A., A. U., K. U., H. A. a A. A. – T..

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul všetky tieto pracovníčky ako svedkyne okrem H. A., ktorá medzičasom zomrela. Všetky vyššie uvedené pracovníčky Obecného úradu Kapušany vo svojich výpovediach uviedli náplň svojej činnosti a to, či mali pečiatky obce a ak áno, opísali, ako tieto pečiatky vyzerali a ako s nimi nakladali. Všetky tieto svedkyne po nahliadnutí do potvrdenia na čísle listu č. 4 vyšetrovacieho spisu popreli, že by uvedené potvrdenie vystavili a tiež žiadna z nich sa nevedela vyjadriť k jeho obsahu. Ani jedna zo svedkýň nemala v popise práce vydávanie týchto potvrdení a ani jedna nepoznala obžalovaného a ani s ním neprišla do kontaktu.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní ako svedkyňu vypočul K. D., ktorá vypovedala, že chceli predať pozemok, pretože mali finančné ťažkosti a jej kolega I. sa im ponúkol, že jeho zať by to kúpil, lebo tam chcel chatku. Obžalovaný následne vybavil všetky papiere potrebné k predaju a jej manžel spolu s jeho bratom potom išli na katastrálny odbor, kde sa to všetko podpísalo. Potom sa tam opravovala nejaká chyba ale po jej oprave sa všetko zapísalo a došlo tak k prevodu vlastníckeho práva. Na pozemku bola zapísaná aj nejaká ťarcha, tak sa obžalovaný zaviazal, že tú ťarchu vyplatí. Svedkyňa potvrdila, že im bola vyplatená kúpna cena 4.000,- Eur alebo 5.000,- Eur, ale to si už nepamätá. O potvrdení, ktoré malo byť obcou Kapušany vystavené v súvislosti s týmto predajom pozemku, nevie nič. Nevedela uviesť, aké listiny boli predkladané k podpisu na katastrálny odbor, len vie, že sa overovali podpisy a že sa tam opravovala nejaká chyba v písaní, ale už nevie, aká. Pozemok predávali preto, že mali finančné problémy a svedkyňa potvrdila, že z tohto dôvodu im hrozila exekúcia. I. I. bol jej kolega na obecnom úrade, kde pracovala 12 rokov, až kým v júni 2016 nešla na dovolenku a potom na dlhodobú PN. Starý otec jej manžela bol zároveň krstným otcom I. I.. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný zamestnával jej syna A.. To, že obžalovaný chce na pozemku stavať chatku jej spomínal pán I.. Svedkyňa potom korigovala svoju výpoveď v tom, že nie I. I. ju oslovil s ponukou na predaj pozemku ale že to vyplynulo z ich vzájomného rozhovoru s pánom I. o tom, že svedkyňa a jej manžel majú pozemok a chcú ho predať. Obžalovaný jej

dal potvrdenie z obce Tulčik a ona sa na jeho podnet bola pýtať, či obec Kapušany takého potvrdenie vydáva, kde jej povedali, že obec takého potvrdenie nevydáva.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať na to, aby mohol spoľahlivo ustáliť, aký skutok sa stal, či tento skutok napĺňa znaky niektorého z trestných činov v zmysle Trestného zákona, a ak áno, akého a či tento skutok majúci povahu trestného činu spáchal obžalovaný. Súd tiež vykonal všetky dôkazy potrebné na to, aby v prípade vyslovenia viny obžalovaného za spáchaný trestný čin mohol rozhodnúť o uložení primeraného a spravodlivého trestu a to tak z hľadiska jeho druhu ako aj výšky. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce samostatne, avšak zároveň v spoločnom kontexte, ktorý vytvárajú.

Výrok súdu o vine obžalovaného sa musí zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní /§ 2 ods. 19 a § 278 ods. 2 Trestného poriadku/ a tieto dôkazy musia tvoriť súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že o nich možno vyvodiť jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru o tom, že sa skutok stal a že tento skutok spáchal obžalovaný. Súd teda musí vychádzať z dôkazov a nie domnienok alebo subjektívnych názorov na to, ako sa skutok asi stal a ako by sa mohol obžalovaný na tomto skutku podieľať.

Súd má z výkonných dôkazov, najmä zo spisu Katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov za preukázané, že svedkovia A. D. a jeho brat – svedok I. D. boli ako podieloví spoluvlastníci v podiele každý z nich po jednej polovici zapísaní na liste vlastníctva č. XXXX, vystaveného pre Okres Prešov, Obec H., Katastrálne územie H., na ktorom bolo zapísané ich vlastnícke právo k nehnuteľnosti a to k pozemkom parcelné číslo XXXX/XX o výmere 8.633 m² a parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 5106 m² – oba pozemky vedené na liste vlastníctva ako orná pôda umiestená v extraviláne obce. V časti C tohto listu vlastníctva nie je sú zapísané žiadne ťarchy, ktoré by viazali na predmetných pozemkoch. Z uvedeného spisu katastrálneho odboru tiež vyplynulo, že obaja vlastníci pozemkov A. D. a I. D., ako predávajúci, uzavreli dňa 13.09.2016 kúpnu zmluvu s obžalovaným A. B., ako kupujúcim, ktorej predmetom bol predaj pozemku parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 5106 m² s tým, že obžalovaný by sa v zmysle tejto kúpnej zmluvy stal výlučným vlastníkom tohto pozemku. Kúpna cena za tento pozemok bola dohodnutá na 5.106,- Eur, čo predstavuje cenu v prepočte 1,- Euro za 1 m² prevádzanej nehnuteľnosti. Na základe takto uzavretej kúpnej zmluvy, ku ktorej obžalovaný predložil stav výmer a geometrický plán, bol katastrálnemu odboru dňa 18.11.2016 doručený návrh na povolenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Súčasťou návrhu bolo aj čestné vyhlásenie podpísané dňa 09.11.2016 obžalovaným, že je v príbuzenskom vzťahu k obojmu predávajúcim, ktoré bolo predložené v zmysle vtedy platného znenia § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 140/2014 Z.z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pracovníčka Katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov JUDr. Daniela Babila dňa 26.01.2017 vydala rozhodnutie číslo V – 5226/2016, ktorým prerušila konanie podľa § 31a písm. c) Katastrálneho zákona na dobu 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Dôvodom tohto prerušenia boli jednak nesprávne uvedené a chýbajúce údaje návrhu na vklad a tiež skutočnosť, že podľa tohto rozhodnutia nepostačuje na preukázanie príbuzenského pomeru čestné vyhlásenie ale je potrebné splniť zákonné podmienky, ktoré vtedy platná právna úprava vyžadovala a vo vzťahu k príbuzenskému pomeru a tými bolo potvrdenie obce o príbuzenskom pomere. Ďalej sa v spise nachádza potvrdenie obce Kapušany zo dňa 09.03.2014 pod číslom č.p. 123/2017 s týmto textom: „Obec potvrdzuje, že osoba kupujúceho A. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX je blízkou osobou v zmysle § 116, 117 OZ. osobám predávajúcim A. D., narodenému XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX H. a I. D., narodenému XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, XXXX XX H.“. Následne po oprave zmluvy vpisom správnych údajov a po predložení potvrdenia obce Kapušany, rozhodnutím zo dňa 22.03.2017 pod číslom vkladu V 8226/2016 bol vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a to pozemku registra C KN parcelné číslo XXXX/XX, trvalé trávnaté porasty o výmere 5106 m² vytvorenej na základe geometrického plánu povolený v prospech obžalovaného, ktorý sa tak stal výlučným vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti a v zmysle tohto právneho titulu mu svedčí vlastnícke právo aj v zmysle aktuálneho výpisu z predmetného listu vlastníctva. Uvedené skutočnosti, ktoré vyplynuli zo spisu príslušného katastrálneho odboru a tiež z výpovede svedkyne JUDr. Daniely Babily, obžalovaný a ani svedkovia A. D. a I. D. žiadnym spôsobom nespochybňovali a preto sa aj pretavili do skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný nepopieral, že pozemok kúpil, pričom jeho kúpu odôvodňoval tým, že ho o to požiadal jeho svokor I. I. a mal byť formou pomoci rodine D., ktorá sa dostala do finančných problémov až do tej miery, že I. D. a jeho manželke K. D. hrozil predaj rodinného domu v dražbe v rámci prebiehajúcej exekúcie. I. I. potvrdil, že o finančnej situácii rodiny D. vedel, pretože ich bral za rodinu, lebo jeho starý otec bol krstný manželkinej mame, čo sa na dedine, akou sú Kapušany považuje za blízky príbuzenský pomer. Napokon s K. D., manželkou I. D. dlhodobo pracoval na obecnom úrade a práve ona bola touto osobou, ktorá iniciovala predaj tohto pozemku tak, že z ich vzájomného rozhovoru vyplynulo, či by sa tento pozemok, ktorý vlastní, nedal využiť na získanie finančných zdrojov. To potvrdil nielen svedok I. ale aj svedkyňa K. D.. Obžalovaný ako aj svedok I. I. potvrdili, že sa na pomoci rodine Čisárikovej dohodli ale obžalovaný, ako vtedajší zať I. I. nebol ochotný pomôcť formou peňažnej pôžičky, nakoľko vzhľadom na zlú finančnú situáciu rodiny D. by návratnosť peňazí nemusela byť reálna. Preto akceptoval pomoc kúpou pozemku, o ktorý inak nemal záujem, pretože sa jednalo po poľnohospodársku pôdu, ktorá bola v extraviláne obce a ktorá nebola využiteľná na iné účely. Z dôvodu pomoci rodine D. za pôdu zaplatil viac, ako bola jej trhovacia hodnota a tiež viac, ako by za ňu zaplatilo Poľnohospodárske družstvo Kapušany, čo vo svojej výpovedi potvrdila aj svedkyňa N.. Všetci zainteresovaní potvrdili, že všetky doklady potrebné ku kúpe pozemku vybavoval obžalovaný, ktorý to ani nepopieral a výsledkom jeho činnosti bolo správne konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti tak, ako vyplynulo zo spisu Katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov a tak, ako ho vyššie v odôvodnení opísal súd.

Spornou otázkou, ktorá bola predmetom dokazovania tak, ako bola vymedzená v obžalobe bola okolnosť, či potvrdenie obce Kapušany zo dňa 09.03.2017 pod číslom 123/2017 o príbuzenskom pomere obžalovaného k predávajúcim D. je pravé alebo nie je. V tomto prípade súd vychádzal z výpovede svedka I. F., ktorý ako vtedajší starosta obce Kapušany jednoznačne poprel, že by takéto potvrdenie vydával a podpisoval. Tento svedok ako aj svedkyňa A. jednoznačne uviedli, že takéto potvrdenie a ani žiadosť o jeho vydanie nie sú evidované v knihe obecného úradu, kde sa v zmysle registratúrneho poriadku evidujú všetky došlé žiadosti a písomnosti a tiež aj vydané rozhodnutia a iné listiny, pričom z odpisu tejto knihy predloženého k trestnému oznámeniu vyplýva, že pod poradovým číslom 123 roku 2017 je evidovaná úplne iná písomnosť, ktorá nemá súvis s predmetným konaním. Okrem toho svedkovia F. a A. podrobne uviedli, v čom sa toto potvrdenie líši od iných potvrdení z hľadiska formy písaného textu, jeho značenia a tiež štruktúry, ktorá nezodpovedala registratúrnemu poriadku platnému od 01.01.2017. Navyše pečiatka, ktorá bola použitá na tomto potvrdení je rozmerovo iná ako pečiatka obce, ktorú obec Kapušany používa na úradné účely. Nakoľko starosta obce L. I. F. poprel, že by uvedenú listinu podpísal a že podpis na listine nie je jeho, súdu sa javilo ako neúčelné a nevhodné vykonávať znalecké dokazovanie z odboru Písomoznalectva, odvetvia Ručné písmo, pretože nemal pochybnosti o pravdivosti výpovede svedka F., že on také potvrdenie nevydával a výpoveď starostu obce je plne potvrdzovaná aj svedkyňou A. a listinnými dôkazmi z evidencie obce. Napokon ani sám obžalovaný netvrdil, že mu potvrdenie osobne vydal starosta obce. Uvedené potvrdenie teda podľa záveru súdu vychádzajúceho z týchto dôkazov a ich vyhodnotenia nie je potvrdením vydaným obcou Kapušany a teda nie je potvrdením pravým. Z tohto dôvodu súd formuloval skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože tento skutok zodpovedá opisu skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Preto má súd za nepochybné, že tento skutok sa stal.

Obžalovaný už v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní prezentoval svoju obranu založenú na tom, že uvedené potvrdenie mu vystavila jemu neznáma pracovníčka Obecného úradu Kapušany, ktorú stretol na chodbe úradu, keď bol na obecnom úrade vybavovať práve toto potvrdenie, ktoré od neho požadoval katastrálny odbor pri rozhodovaní o povolení vkladu vlastníckeho práva. Obžalovaný dal tejto pani, ktorú oslovil, potvrdenie z matriky o krste a kúpnu zmluvu, pričom táto neznáma pani v stredných rokoch mu povedala, aby sa zastavil pre potvrdenie o dve hodiny, čo aj urobil, pričom táto pani mu odovzdala ešte v ten deň na obed sporné potvrdenie na chodbe úradu, ktoré potom predložil katastru na zápis. On jej na jej požiadanie zaplatil pri vydaní potvrdenia v hotovosti sumu 20,- Eur ako poplatok za vydanie tohto potvrdenia, pričom on si žiaden doklad o zaplatení nepýtal, pretože ho ako fyzická osoba nepotreboval. Nakoľko na potvrdení bol podpis starostu, on ho považoval za pravé a ako také ho aj predložil k doplneniu návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu A., ktorá uviedla, že obžalovaný a jeho svokor I. I. ju navštívili u nej doma ohľadom vydania takého potvrdenia, na čo im ona povedala, že takéto potvrdenie obec nevydáva, resp. vydáva ho len na základe potvrdenia o príbuzenskom pomere z matriky a že obžalovaný má žiadať o jeho vydanie po predložení relevantných listín svedčiacich o jeho príbuzenskom vzťahu. To isté povedala obžalovanému, keď ju bol navštíviť na obecnom úrade s tým, že ona potvrdenie nevydala.

Súd tiež s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 10 a ods. 11 Trestného poriadku vykonal aj dôkazy, ktoré strany trestného konania nenavhli, ale ktoré považoval za nevyhnutné vykonať na preverenie obrany obžalovaného a potreba vykonania ktorých napokon vyplynula aj z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2020, ktorým odvolací súd zrušil pôvodný rozsudok vydaný v tejto trestnej veci. Súd preto vypočul takmer všetky pracovníčky Obecného úradu Kapušany, ktoré v čase vydania potvrdenia na obecnom úrade pracovali, pričom ani jedna z nich uvedené potvrdenie nevydala, nedisponovala touto pečiatkou obce a nepoznala obžalovaného. Súd si pri hodnotení tejto skupiny dôkazov uvedomuje, že prípadným priznaním by sa pracovníčka vystavila prípadnému trestnému stíhaniu za trestný čin, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu v tomto konaní. Aj napriek uvedenej skutočnosti súd tieto dôkazy vykonal za účelom náležitého objasnenia skutkových okolností ale v naznačenom kontexte ich aj hodnotil.

Podľa § 131 ods. 5 Trestného zákona verejnou listinou sa na účely tohto zákona rozumie písomnosť vydaná na základe zákona štátnym orgánom alebo iným orgánom verejnej moci v rámci jeho pôsobnosti, ktorá zakladá, mení alebo ruší práva alebo povinnosti alebo osvedčuje ich vznik, zmenu alebo zánik, alebo osvedčuje totožnosť osoby alebo veci, ich stav, vlastnosti alebo spôsobilosť alebo právom chránené záujmy.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 140/2014 Z.z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov znení účinnom ku dňu 22.03.2017 (vydania potvrdenia) vlastník alebo iná osoba oprávnená previesť vlastníctvo poľnohospodárskeho pozemku (ďalej len „prevádzajúci“) môže poľnohospodársky pozemok, bez použitia postupu podľa odsekov 3 až 10 a podľa § 5 a 6, previesť do vlastníctva

- a) osobe, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu⁹⁾ ako podnikanie najmenej tri roky pred dňom uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku v obci, v ktorej sa poľnohospodársky pozemok nachádza,
- b) spoluvlastníkovi poľnohospodárskeho pozemku, ak ide o spoluvlastnícky podiel podľa osobitných predpisov,¹⁰⁾
- c) blízkej osobe podľa § 116 Občianskeho zákonníka a osobe príbuznej podľa § 117 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 140/2014 Z.z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov znení účinnom ku dňu 22.03.2017 o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov inej osobe ako osobe podľa odseku 1 môže prevádzajúci previesť vlastníctvo poľnohospodárskeho pozemku len postupom podľa odsekov 3 až 8 a podľa § 5 a 6.

Podľa § 6 ods. 7 zákona č. 140/2014 Z.z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov znení účinnom ku dňu 22.03.2017 prílohou k zmluve o prevode vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku je, ak ide o

- a) prevod postupom podľa § 4 až 6, osvedčenie vydané okresným úradom podľa odseku 4; osvedčenie je prílohou aj k zmluve podľa osobitného predpisu,¹⁴⁾
- b) prevod podľa § 4 ods. 1,
  1. potvrdenie obce alebo kópia dokladu potvrdzujúceho skutočnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c),
  2. potvrdenie obce, v ktorej sa podnikanie v poľnohospodárskej výrobe vykonáva, alebo potvrdenie organizácie zriadenej osobitným predpisom,¹²⁾ preukazujúce podnikanie v poľnohospodárskej výrobe podľa § 4 ods. 1 písm. a) alebo potvrdenie zamestnávateľa osoby podľa § 4 ods. 9,
  3. potvrdenie obce, že je daňovníkom podľa osobitného predpisu,¹⁵⁾ ak ide o prevod podľa § 4 ods. 1 písm. a),
- c) pozemok podľa § 2 ods. 2,
  1. ktorý nie je evidovaný podľa osobitného predpisu,¹⁶⁾ potvrdenie obce o tom, že ide o pozemok v zastavanom území obce,²⁾
  2. špecifikáciu obmedzenia jeho poľnohospodárskeho využitia podľa osobitných predpisov,⁴⁾
- d) prevod podľa § 4 ods. 7, potvrdenie o trvalom pobyte alebo sídle na území Slovenskej republiky.

Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že podmienkou na prevod vlastníckeho práva k poľnohospodárskemu pozemku o výmere, ako bol prevádzaný pozemok, bolo okrem iných podmienok aj vydané potvrdenie o príbuzenskom vzťahu medzi predávajúcim a kupujúcim pôdy, ktorého vydanie obcou bolo predpokladom nielen na zápis vlastníckeho práva nadobúdateľa (kupujúceho), ale zároveň

zbavovalo predávajúceho ponukovej povinnosti užívateľovi pôdy v zmysle § 5 tohto zákona. Súd konštatuje, a vyplynulo to aj z rozhodnutia Katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov o prerušení konania zo dňa 26.01.2017, že uvedené potvrdenie Obce Kapušany, ktoré bolo obžalovaným katastru predložené, bolo podmienkou na povolenie vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, pretože obžalovaný nepreukázal splnenie iných podmienok na nadobudnutie vlastníckeho práva, ktoré boli nevyhnutné podľa vtedy platnej právnej úpravy v zmysle zákona č. 140/2014 Z.z. a ktoré, ako je to zrejmé aj z vyššie spomenutého rozhodnutia katastrálneho odboru, tento vyžadoval na preukázanie splnenia podmienok na zápis vlastníckeho práva. Uvedené potvrdenie je teda právnym úkonom, ktorým sa zakladalo vlastnícke právo obžalovaného a ktorým sa zároveň osvedčoval príbuzenský pomer, teda určitý stav veci, pričom toto potvrdenie v zmysle zákona č. 140/2014 Z.z. vydávala obec, ako orgán verejnej moci v rámci svojej pôsobnosti prenesenej právomoci štátu na orgán územnej samosprávy zákonom č. 140/2014 Z.z. Z uvedeného je zrejmé, že toto sporné potvrdenie je verejnou listinou v zmysle § 131 ods. 5 Trestného zákona.

Súd v súvislosti s citovanou právnou úpravou zákona č. 140/2014 Z.z. dáva do pozornosti Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 20/2014 zo dňa 14.11.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke zákonov SR dňa 11.02.2019 pod číslom 33/2019, ktorým ústavný súd rozhodol, že ustanovenia čl. I § 4, § 5 a § 6 zákona č. 140/2014 Z.z. nie sú v súlade s čl. 1, ods. 1, čl. 13 ods. 4 a s čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a vo zvyšnej časti návrhu nevyhovel. V zmysle článku 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratili tieto ustanovenia zákona č. 140/2014 Z.z. účinnosť, čo ústavný súd uviedol vo výroku tohto nálezu a k čomu došlo dňa 11.02.2019. V zmysle znenia aktuálnej právnej úpravy zákona č. 140/2014 Z.z. uverejnenej v Zbierke zákonov SR ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku, uvedené ustanovenia neboli po uverejnení predmetného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky upravené v súlade s Ústavou SR a preto stratili aj platnosť a doposiaľ nebola táto právna úprava dotknutá nálezom ústavného súdu nahradená inou.

Vo vzťahu k trestnosti prečinu skresľovania údajov o hospodárskej a obchodnej evidencii podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd poukazuje na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Preto ak súčasné znenie zákona č. 140/2014 Z.z. platné v čase vyhlásenia tohto rozsudku nepožaduje na prevod vlastníckeho práva k poľnohospodárskemu pozemku existenciu potvrdenia o vzájomnom príbuzenskom vzťahu medzi predávajúcim a kupujúcim vo forme blízkej osoby alebo príbuznej osoby podľa § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka, tak obžalovaný predložením sporného potvrdenia o tomto príbuzenskom vzťahu nemohol naplniť žalovanú skutkovú podstatu trestného činu skresľovania údajov o hospodárskej a obchodnej evidencii podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, pričom tak, ako to uviedol aj odvolací súd, v danom prípade ide o tzv. putatívny (zdanlivý) delikt. Skutková podstata tohto trestného činu má totiž povahu odkazovacej normy a teda zánik právnej úpravy, na ktorú sa viaže na tento trestný čin, má za následok zánik trestnosti aj tohto trestného činu, ak sa skutkovo viaže na zrušený zákon. Uvedené ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona je preto potrebné vykladať nielen reštriktívne zánikom trestnosti činu v zmysle trestného činu uvedeného v Trestnom zákone ale v prípade odkazovacej normy k aj zániku trestnosti činu zánikom právnej normy, na ktorú sa tento trestný čin viaže. V danom prípade sa teda v zmysle súdom ustáleného znenia skutku nejedná o trestný čin skresľovania údajov o hospodárskej a obchodnej evidencii podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona a preto súd obžalovaného spod obžaloby pre tento trestný čin z dôvodu uvedeného v ustanovení § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil.

Zmena právnej úpravy uvedenej v ustanovení § 4, § 5 a § 6 zákona č. 140/2014 Z.z. v dôsledku vyššie spomenutého nálezu Ústavného súdu SR však automaticky z tohto dôvodu nemá vplyv na trestnosť druhého žalovaného prečinu a tým je prečin falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, pretože verejná listina vo forme potvrdenia o príbuzenskom vzťahu predložená katastrálnemu odboru, ktorá bola podmienkou na zápis vlastníckeho práva obžalovaného, má spôsobilosť mať povahu falošnej listiny aj po zmene (vypustení) právnej úpravy, nakoľko touto zmenou právnej úpravy táto verejná listina na statuse buď pravej alebo falošnej listiny nič nestratila.

Súd aj vo vzťahu k argumentácii obžalovaného týkajúcej sa pravdivosti jeho tvrdenia o príbuzenskom pomere považuje za potrebné uviesť, že je nutné dôsledne rozlišovať pravosť listiny a pravdivosť údajov, ktoré sú v nej uvedené. Ak by sporné potvrdenie predložené katastrálnemu odboru k zápisu zmeny vlastníckeho práva k pozemku bolo pravé, teda vydané starostom obce Kapušany ale malo by rovnaký obsah, ako predmetné potvrdenie, a na základe neho by došlo k zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech obžalovaného, uvedená skutočnosť by žiadnym spôsobom nemohla zakladať skutkovú podstatu žiadneho trestného činu, pretože verejná listina by bola pravá aj keď údaje v nej nepravdivé. Takéto skúmanie stupňa príbuzenského vzťahu by v takom prípade mohlo byť predmetom osobitného civilného konania (napr. o určenie vlastníckeho práva k pozemku, odporovateľnosť právneho úkonu a pod.) ale nemohlo by sa len z dôvodu, že obžalovaný v skutočnosti nie je príbuzným predávajúcich jednať o trestný čin falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona. Za pravdivosť listiny a skutočností v nej uvedených by zodpovedal jej pôvodca a nie obžalovaný a uvedené by bez ďalších okolností nemohlo naplňať skutkovú podstatu žiadneho trestného činu. Na strane druhej, falošné potvrdenie, hoc aj s pravdivými údajmi, by už trestnosť činu zakladalo. Preto sa súd v odôvodnení rozsudku nepúšťa do rozboru, či príbuzenský pomer obžalovaného a predávajúcich je alebo nie je blízky tak, ako to požadovalo ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 140/2014 Z.z. a ako to definuje § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka, na ktorého znenie právna úprava odkazuje, pretože uvedená skutočnosť nie je posúdenie trestnosti činu podstatná.

Obžalovaný nebol ten, kto inicioval kúpu nehnuteľnosti, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania a ako to už súd vyššie odôvodnil. Nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že by obžalovaný mal záujem o tento pozemok z dôvodov jeho skutočného využitia. Tento pozemok má charakter trvalého trávnatého porastu, je v extraviláne obce Kapušany a nie teda využiteľný na žiadne stavebné účely a je možné ho využiť len na poľnohospodársku činnosť a nebolo preukázané, že by ju obžalovaný aj skutočne vykonával. Obžalovaný za tento pozemok predávajúcim zaplatil kúpnu cenu, ktorá vysoko prevyšovala cenu, za ktorú by bolo tento pozemok ochotné zaplatiť poľnohospodárske družstvo Kapušany a ktorá bola, ako to vypovedala svedkyňa N., vysoko nad trhovou cenou podobných pozemkov. PD Kapušany by tak aj v prípade splnenia ponukovej povinnosti nevyužilo predkupné právo a teda pozemok by aj tak nadobudol obžalovaný podľa § 4 ods. 7 zákona č. 140/2014 Z.z. o nadobudaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov znení účinnom ku dňu 22.03.2017 (vydania potvrdenia). Len by došlo k posunutiu doby predaja z dôvodu trvania ponuky a tým aj k oddialeniu pomoci kupujúcim, za účelom ktorej bol tento pozemok obžalovaným kupovaný. Kúpna cena zaplatená v hotovosti predávajúcim finančne pomohla rodine D., čo potvrdili svedkovia I. D. a svedkyňa K. D.. Navyše nebol v priebehu konania vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že obžalovaný vedel, že na katastrálny odbor predkladá listinu, ktorá bola falošná. Súd zdôrazňuje, že pre trestnosť činu podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje úmysel vyhotoviť túto listinu a/alebo pozmeniť jej obsah a to preto, aby sa použila ako pravá, čo nebolo preukázané vo vzťahu k obžalovanému. Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo zistiť osobu, ktorá by túto listinu vyhotovila a obžalobe dokázať, že touto osobou bol obžalovaný alebo aspoň, že by obžalovaný dal takéto potvrdenie ako falošné vyhotoviť inej osobe alebo že by vedel o tom, že táto listina je falošná. Samozrejme, súd poukazuje na nelogickosť tvrdenia obžalovaného, že opäť bol na obecnom úrade vybavovať potvrdenie, hoci mu svedkyňa A. predtým osobne povedala, že takéto potvrdenie mu z dôvodu nepreukázania blízkeho vzťahu nevydajú. Aj napriek tomu neboli podľa názoru súdu naplnené podstatné znaky skutkovej podstaty prečinu falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona. Navyše nebolo ani preukázané, že by tento skutok spáchal obžalovaný, ako to aj súd vyššie uviedol. U osoby obžalovaného absentuje motív na takéto konanie. Zistný motív nie je prítomný, pretože pre obžalovaného je tento pozemok pozemkom nevyužiteľným, resp. nebol vykonaný dôkaz, že by tento pozemok, ktorý má povahu poľnohospodárskeho pozemku mal pre obžalovaného akýkoľvek ekonomický význam. Obžalovaný zaň nepochybne zaplatil vyššiu cenu, ako bola jeho trhovú cenu v čase predaja a jediným zrozumiteľným motívom tohto jeho konania mohla byť a aj bola pomoc predávajúcim, čo predávajúci D., resp. manželka I. D. aj potvrdili. Predaj a kúpa pozemku bola výhodná iba pre predávajúcich čo sa týka nielen kúpnej ceny ale aj možnosti čiastočne splatiť svoje dlhy a odvrátiť exekúciu, čo sa aj podarilo, pretože rodinný dom D. naďalej užívajú (výsluch svedkyne K. D. bol realizovaný z dôvodu jej zdravotného stavu práve v tomto rodinnom dome). Motív by bol teda skôr na strane predávajúcich, ktorí však ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, nemali s vybavovaním potvrdenia a iných dokladov ohľadom predaja pozemku nič spoločné (okrem toho, že kúpnu zmluvu

a návrh na vklad vlastníckeho práva podpísali). Obrana obžalovaného spočívajúca vo vydaní potvrdenia na obecnom úrade neznámou pracovníčkou obecného úradu nebola vyvrátená obžalobou, pričom súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno leží práve na obžalobe. Z výpovede svedkov F. a A. vyplynulo, že listina bola vyhotovená s chybami ale na druhej strane niekým, kto vedel takúto listinu v mene obce vyhotoviť a poznal hoci aj neplatný registratúrny poriadok obce. Zároveň mal k dispozícii pečať obce a poznal jej údaje vrátane čísla bankového účtu obce uvedeného v päte potvrdenia. Nebol vykonaný dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že by obžalovaný takého vedomosti mal alebo že by bol v kontakte s osobou, ktorá by ich mala. Súd opätovne zdôrazňuje, že pri rozhodovaní musí vychádzať z faktov a nie z domniek a špekulácií a vykonané dôkazy nepreukazujú, že skutok spáchal obžalovaný a že by konanie obžalovaného, ktorý toto potvrdenie predložil v konaní o zápis vlastníckeho práva malo úmyselný charakter, ktorý sa vyžaduje pre trestnosť tohto činu. „Trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 prvá alinea TZ účinného do 1. januára 2006 je dokonaný už okamihom vyhotovenia nepravdej listiny alebo okamihom podstatného pozmenenia jej obsahu. Na dokonanie tohto trestného činu podľa druhej alinei sa vyžaduje, aby došlo k použitiu falšovanej alebo pozmenenej listiny, pričom z hľadiska naplnenia znakov subjektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že ide o falšovanú alebo pozmenenú listinu. Na preukázanie subjektívnej stránky preto nestačí zistenie o nedostatočnej miere opatrnosti páchatel'a pri získaní takej listiny alebo pri nakladaní s takou listinou.“R 57/2007

Preto súdom zistený skutok nie je trestným činom v zmysle § 352 ods. 1 Trestného zákona a zároveň nebolo preukázané, že ak by aj skutok mal znaky trestného činu, tento skutok by spáchal obžalovaný. Vzhľadom na akcesoritu dôvodov na oslobodenie spod obžaloby uvedenej v ustanovení § 285 Trestného poriadku, súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil z dôvodu uvedeného v ustanovení § 285 písm. b) Trestného poriadku a teda, že skutok nie je trestným činom, hoci by boli splnené podmienky aj na oslobodenie podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, teda, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Ak by aj boli naplnené všetky znaky tohto žalovaného trestného činu, súd zdôrazňuje, že vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti činu, spôsob jeho spáchania, jeho nulové následky aj pre PD Kapušany (ktoré by pozemok nekúpilo), okolnosti pomoci poškodeným a z toho vyplývajúcu potencióálnu pohnútku obžalovaného, súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na uplatnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona tak, ako na to upozornil aj odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 11.06.2020, a teda nejde o trestný čin. Súd musí zohľadniť ako okolnosť prípadu aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 20/2014 zo dňa 14.11.2018, ktorý sa síce priamo netýka pravosti potvrdenia ale z hľadiska širších súvislostí a najmä motívu konania neznámeho páchatel'a má podstatný význam, pretože páchatel vyhotovil falošné potvrdenie o príbuzenskom vzťahu, ktoré vyžadoval zákon, ktorého znenie však bolo v rozpore s Ústavou SR.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.